

Upprop till stöd för Christopher Gillbergs forskning och kamp för barn med neuropsykiatriskt handikapp

II Som läkare inom barnneurologi, barnhabilitering och barnpsykiatri/neuropsykiatri har vi på olika sätt i våra verksamheter berikats av Christopher Gillbergs massiva kunskande, vetenskapliga kompetens och förmåga att föra ut kunskap inom ämnesområdet utvecklingsneurologi – neuropsykiatri.

I det kliniska arbetet har vi och övriga professioner inom området inspirerats av Gillbergs vetenskapliga publikationer, föreläsningar, kurser, internationella och svenska läroböcker samt populärvetenskapliga litteratur. Genom detta och på andra sätt har också patienter och föräldragrupper fått starkt stöd.

Berörts illa av debatten

Den debatt, som under hösten pågått i medierna och som närmast haft karaktär av personföljelse mot Christopher Gillberg, professor i barn och ungdomspsykiatri vid Göteborgs universitet, har därför berört oss mycket illa.

För merparten av de angrepp, som riktas mot Christopher Gillberg och hans medarbetare står Eva Kärfve, docent i sociologi, och barnläkare Leif Elinder. I boken »Hjärnspöken. DAMP och hotet mot folkhälsan« liksom i tidskrifter och tidningsartiklar misskrediterar Eva Kärfve, utan egen medicinsk vetenskaplig bakgrund inom området, den forskning som professor Gillbergs grupp utfört.

Ledande i Europa

Denna forskning har resulterat i ett stort antal vetenskapliga publikationer och har klassats som ledande i Europa av Medicinska Forskningsrådets internationella expertgrupp, som i en nyutkommen rapport (MFR report 7, 2000) givit sitt utlåtande över barnpsykiatrisk forskning, där man skriver:

»Sweden also has a considerable history in the treatment of child psychiatric disorders but until recently this was largely based on psychotherapeutic rather than scientific principles. The group in Göteborg has pioneered the application of epidemiological and neuropsychiatric methods in child psychiatry in Scandinavia, and its track record over the last 20 years has rendered it one of the most renowned child psychiatry departments in Europe. It is particularly renowned in autism, ADHD, and in eating disorders, and has initiated productive collaborations with other first-rate researchers in other countries. The group has been enterprising in raising funds from other sources. Research into Child

Psychiatry is less well developed at other centres in Sweden.«

Eva Kärfve tackar i sin bok HSFR (Humanistisk-samhällsvetenskapliga forskningsrådet) för stöd. Detta stöd har förvånat oss, och vi har genom kontakt med HSFR fått besked att rådet ej aktivt stött Kärfve i detta »projekt«.

Eftersom också barnläkare/skolläkare Leif Elinder fått stort utrymme i massmedierna vill vi klargöra att hans åsikter inte omfattas av oss kliniskt verksamma läkare inom detta kunskapsområde.

Debatt om barns uppväxtvillkor

Det behövs en debatt om barns uppväxtvillkor och om samhällets ibland orimliga krav, men dagens debatt har kantrat till förfång för människor med neuropsykiatriska funktionshinder som nu riskerar att få minskad förståelse och hjälp.

Därför vill vi som kolleger uttala vårt starka stöd för Christopher Gillberg – hans forskning, hans oerhört gedigna kunskaper inom området, hans kliniska kompetens och hans oförtröttliga kamp för barn och ungdomar med dessa svårigheter.

Jan Arvidsson, Jönköping, Ingrid Bjerre, Malmö, Gösta Blennow, Lund, Maria Dahlin, Stockholm, Kerstin

Dahlström, Stockholm, Mats Edin, Kristianstad, Bo Ericsson, Stockholm, Nayla Estetie, Stockholm, Elisabeth Fernell, Stockholm, Peik Gustafsson, Malmö, Bengt Hagberg, Göteborg, Inger Hallström, Norrbotten och Stockholm, Lasse Hellgren, Stockholm, Kirsten Holmberg, Stockholm, Örjan Johansson, Helsingborg, Martin Jägervall, Växjö, Berit Lagerheim, Stockholm, Karin Lanne-skog, Halmstad, Christer Larsson, Skövde, Marita Leijel, Stockholm, Katarina Lindström, Stockholm, Björn Lundberg, Stockholm, Johan Lundgren, Lund, Mikael Lundvall, Halmstad, Karin Naess, Stockholm, Viviann Nordin, Lund, Henrik Pelling, Uppsala, Eva-Karin Persson, Halmstad, Per Sandstedt, Stockholm, Kerstin Sandvall, Ystad, Gunnar Sanner, Karlstad, Ragnar Sidenvall, Hudiksvall, Maria Silverberg, Stockholm, Christina Strömbeck, Stockholm, Harald Sturm, Stockholm, Ylva Ståhl, Stockholm, Håkan Svan, Stockholm, Gunilla Thernlund, Lund, Bernt Tonny, Halmstad, Kristina Thorngren-Jerneck, Lund, Paul Uvebrant, Göteborg, Lena Westbom, Lund.

Undertecknarna är läkare inom barnneurologi, barnhabilitering och barnpsykiatri/neuropsykiatri.

Skolläkare och skolpsykiatrer i Stockholm:

Vi vet hur viktig en riktig diagnos är för barn med neuropsykiatriska svårigheter

II Med anledning av den debatt som pågått under hösten, och som igångsattes av Eva Kärfve med många märkliga uttalanden, vill vi skolläkare och skolpsykiatrer i Stockholm ge några synpunkter.

Det vi läst i flera insändare denna höst visar att Kärfve inte känner till mycket om verkligheten utan stirrar sig blind på enstaka detaljer, som t ex benämningar, procenttal etc. Allt detta är ganska oviktiga uppgifter.

Barnens svårigheter det väsentliga

De svårigheter som utmärker de barn som får diagnoser som DAMP, ADHD m fl är de väsentliga i sammanhanget. Det är just symtomen som ligger till grund för diagnoserna, vilka grundar sig på en beskrivning av symtomen – t ex brister i uppmärksamhet, koncentration och perception, överaktivitet, motoriska svårigheter, inlärningssvårigheter etc.

Det är egentligen oviktigt vad det kallas. Det viktiga är att dessa barn och deras familjer samt inte minst omgivningen – i vårt fall skolan – får kunskap om barnets svårigheter och hur man bäst hjälper barnet.

Vikten av en riktig diagnos

Vi som arbetar »på fältet« och ser hur illa dessa barn far på grund av en oförstående omgivning vet också hur viktig en riktig diagnos är. Än idag betraktas alltför många av dessa barn som dåligt uppfostrade eller »det är nog problem hemma« osv.

Barn med dessa svårigheter förekommer överallt, i alla samhällsskikt, flickor såväl som pojkar. I majoriteten av fallen är föräldrarna mycket bra och kompetenta, men de känner sig ofta misstänkliggjorda av synsätt som Kärfves. Hennes inträde på arenan hjälper inga barn. Vi skolläkare i Stockholmstrakten träff